31989R0120

20.1.1989. EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS L 16/19

KOMISIJAS REGULA (EEK) Nr. 120/89

(1989. gada 19. janvāris),

ar ko nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus izvedmuitas maksājumu un maksu piemērošanai attiecībā uz lauksaimniecības produktiem

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1966. gada 22. septembra Regulu Nr. 136/66/EEK par eļļas un tauku tirgus kopīgo organizāciju ([1]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2210/88 ([2]), un jo īpaši tās 19. panta 3. punktu un 20. panta 3. punktu,

ņemot vērā Padomes 1968. gada 28. jūnija Regulu (EEK) Nr. 804/68 par piena un piena produktu tirgus kopīgo organizāciju ([3]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1109/88 ([4]), un jo īpaši tās 13. panta 3. punktu,

ņemot vērā Padomes 1971. gada 12. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2180/71 par vispārējiem noteikumiem, kas jāpiemēro piena un piena produktu tirgum apgādes grūtību gadījumā ([5]), un jo īpaši tās 2. panta 1. punktu,

ņemot vērā Padomes 1974. gada 25. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1603/74 par eksporta maksas uzlikšanu dažiem labības, rīsu un piena izstrādājumiem ar cukura piedevu, cukura apgādes grūtību gadījumā ([6]), un jo īpaši tās 1. panta 3. punktu,

ņemot vērā Padomes 1975. gada 29. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2727/75 par labības tirgus kopīgo organizāciju ([7]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2221/88 ([8]), un jo īpaši tās 12. panta 2. punktu,

ņemot vērā Padomes 1975. gada 29. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2742/75 par ražošanas kompensāciju labības un rīsu nozarē ([9]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1009/86 ([10]), un jo īpaši tās 8. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Padomes 1975. gada 29. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2747/75, ar ko nosaka vispārīgus noteikumus, ko piemēro labības tirgus traucējumu gadījumā ([11]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2560/77 ([12]), un jo īpaši tās 4. panta 1. punktu,

ņemot vērā Padomes 1976. gada 21. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1418/76 par rīsu tirgus kopīgo organizāciju ([13]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2229/88 ([14]), un jo īpaši tās 10. panta 2. punktu,

ņemot vērā Padomes 1976. gada 21. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1432/76, kas nosaka vispārīgus noteikumus, ko piemēro rīsu tirgus traucējumu gadījumā ([15]), un jo īpaši tās 4. panta 1. punktu,

ņemot vērā Padomes 1986. gada 24. februāra Regulu (EEK) Nr. 426/86 par augļu un dārzeņu pārstrādes produktu tirgus kopīgo organizāciju ([16]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2247/88 ([17]),

ņemot vērā Padomes 1977. gada 14. marta Regulu (EEK) Nr. 520/77 par izvedmuitas maksas uzlikšanu dažiem augļu un dārzeņu pārstrādes produktiem ar cukura piedevu, cukura apgādes grūtību gadījumā ([18]), un jo īpaši tās 1. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes 1981. gada 30. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1785/81 par cukura tirgu kopīgo organizāciju ([19]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2306/88 ([20]), un jo īpaši tās 13. panta 2. punktu un 18. panta 4. punktu un 5. punktu,

ņemot vērā Padomes 1986. gada 20. maija Regulu (EEK) Nr. 1650/86 par eksporta kompensācijām un maksājumiem attiecībā uz olīveļļu ([21]), un jo īpaši tās 6. pantu,

tā kā Komisijas Regula (EEK) Nr. 645/75 ([22]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3677/86 ([23]), nosaka vispārīgus sīki izstrādātus noteikumus izvedmuitas maksājumu un maksu piemērošanai attiecībā uz lauksaimniecības produktiem; tā kā pieredze rāda, ka šajā regulā būtu jāievieš jauni noteikumi; tā kā skaidrības un administratīvās efektivitātes labad būtu attiecīgi jāpārstrādā šim jautājumam piemērojamie noteikumi;

tā kā izvedmuitas maksājumi un izveidmuitas maksas veido daļu no izvedmuitas nodokļiem, kā tas jo īpaši noteikts Padomes 1987. gada 13. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2144/87 par muitas parādu ([24]) 1. panta 2. punkta e) apakšpunktā, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 4108/88 ([25]);

([1]) OV 172, 30.9.1966., 3025./66. lpp.
([2]) OV L 197, 26.7.1988., 1. lpp.
([3]) OV L 148, 28.6.1968., 13. lpp.
([4]) OV L 110, 29.4.1988., 27. lpp.
([5]) OV L 231, 14.10.1971., 1. lpp.
([6]) OV L 172, 27.6.1974., 9. lpp.
([7]) OV L 281, 1.11.1975., 1. lpp.
([8]) OV L 197, 26.7.1988., 16. lpp.
([9]) OV L 281, 1.11.1975., 57. lpp.
([10]) OV L 94, 9.4.1986., 6. lpp.
([11]) OV L 281, 1.11.1975., 82. lpp.
([12]) OV L 303, 28.11.1977., 1. lpp.
([13]) OV L 166, 25.6.1976., 1. lpp.
([14]) OV L 197, 26.7.1988., 27. lpp.
([15]) OV L 166, 25.6.1976., 39. lpp.
([16]) OV L 49, 27.2.1986., 1. lpp.
([17]) OV L 198, 26.7.1988., 21. lpp.
([18]) OV L 73, 21.3.1977., 26. lpp.
([19]) OV L 177, 1.7.1981., 4. lpp.
([20]) OV L 201, 27.7.1988., 65. lpp.
([21]) OV L 145, 30.5.1986., 8. lpp.
([22]) OV L 67, 14.3.1975., 16. lpp.
([23]) OV L 351, 12.12.1986., 1. lpp.
([24]) OV L 201, 22.7.1987., 15. lpp.
([25]) OV L 361, 29.12.1988., 2. lpp.

tā kā izvedmuitas maksājumi nebūtu jāpiemēro eksportam atbilstīgi licencei, ja kompensācija noteikta iepriekš vai to nosaka konkursa kārtībā;

tā kā noteikti darījumi ir saimnieciski nenozīmīgi vai tie attiecas uz ļoti maziem daudzumiem; tā kā šādus darījumus var atbrīvot no izvedmuitas maksājuma;

tā kā jānorāda datums, kas jāņem vērā, nosakot izvedmuitas maksājuma likmi, kā arī izvedmuitas maksājuma iekasētāju dalībvalsti;

tā kā, lai izvairītos no spekulatīviem darījumiem, būtu jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka produkti, attiecībā uz kuriem eksporta deklarācija ir pieņemta, atstāj Kopienas muitas teritoriju pieņemamā laika posmā; tā kā 60 dienu laika posmu, kas noteikts kompensācijas saņemšanai atbilstīgam eksportam, var piemērot arī gadījumos, kad iekasē izvedmuitas maksājumu; tā kā, ja šo posmu pārsniedz, īpašiem izvedmuitas maksājumiem jānosaka īpaši noteikumi to likmju noteikšanai;

tā kā muitas iestāžu darbs būtu vieglāks, ja uz produktiem, kuriem piemēro izvedmuitas maksājumu, attiecinātu procedūrai, kas atšķiras no tiem produktiem piemērojamās procedūras, kuriem izvedmuitas maksājumu neuzliek; tā kā šim nolūkam būtu jāparedz, ka uz produktiem, kuriem piemēro izvedmuitas maksājumu, attiecina Kopienas ārējo tranzīta procedūru;

tā kā, ja attiecīgie produkti pārvešanas laikā no viena Kopienas punkta uz otru atstāj Kopienas teritoriju, būtu jānosaka piemēroti noteikumi attiecīgā izvedmuitas maksājuma atgūšanai, ja produktus atpakaļ Kopienā neieved; tā kā šim nolūkam būtu jāpiemēro Komisijas 1987. gada 23. marta Regula (EEK) Nr. 1062/87 par noteikumiem Kopienas tranzīta procedūras īstenošanai un par dažiem šīs procedūras vienkāršojumiem [1], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1469/88 [2];

tā kā pieteikumi, lai saņemtu eksporta licences bez iepriekš noteiktas kompensācijas, varētu būt bijuši iesniegti un šādas licences izdotas pirms izvedmuitas maksājuma piemērošanas datuma; tā kā, izņemot iepriekšējas noteikšanas gadījumus, lauksaimniecības produktu eksports nebūtu jāpieprasa, ja piemēro izvedmuitas maksājumu; tā kā attiecīgi būtu jāparedz, ka šādus pieteikumus licenču saņemšanai var paņemt atpakaļ vai licences anulēt pēc attiecīgās puses lūguma, atdodot atpakaļ iesniegto drošības naudu;

tā kā šajā regulā paredzētie pasākumi saskan ar attiecīgo pārvaldības komiteju atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Neskarot atkāpes, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos attiecībā uz noteiktiem lauksaimniecības produktiem, šī regula nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus izvedmuitas maksājumu un maksu (še turpmāk – "izvedmuitas maksājumi") piemērošanai attiecībā uz dažiem lauksaimniecības produktiem, kas paredzēta

— Regulas 136/66/EEK 20. panta 1. punkta otrajā ievilkumā,

— Regulas (EEK) Nr. 2180/71 2. panta 1. punktā,

— Regulas (EEK) Nr. 1603/74 1. panta 1. punktā,

— Regulas (EEK) Nr. 2742/75 6. panta 2. punktā,

— Regulas (EEK) Nr. 2747/75 2. panta 1. punkta pirmajā ievilkumā,

— Regulas (EEK) Nr. 1432/76 2. panta 1. punkta pirmajā ievilkumā,

— Regulas (EEK) Nr. 520/77 1. panta 1. punktā,

— Regulas (EEK) Nr. 1785/81 18. panta 1. punktā un 4. punktā.

2. pants

Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, izvedmuitas maksājumus piemēro šādu produktu jebkuram pastāvīgam vai pagaidu eksportam uz galamērķi, kas atrodas ārpus Kopienas muitas teritorijas:

a) produktu, uz ko attiecas Līguma 9. panta 2. punkts, neņemot vērā to, vai šis noteikums attiecas uz to iepakojumu;

b) produktu, uz ko neattiecas Līguma 9. panta 2. punkts, ja tie satur daļas, uz ko attiecas izvedmuitas maksājums, un uz ko pilnīgi vai daļēji attiecies minētais noteikums pirms to izmantošanas eksportēto produktu ražošanā.

3. pants

1. Ar izvedmuitas maksājumu neapliek eksportu, attiecībā uz kuru kompensācija ir iepriekš noteikta vai to nosaka konkursa kārtībā.

Ja saliktam produktam kompensācija ir noteikta iepriekš attiecībā uz vienu vai vairākām tā daļām Komisijas Regulas (EEK) Nr. 3665/87 [3] 8. panta 3. punkta nozīmē, atbrīvojumu no izvedmuitas maksājuma piemēro tikai attiecībā uz šo daļu vai daļām.

2. Papildus Padomes Regulas (EEK) Nr. 918/83 [4] II nodaļā minētajiem gadījumiem, ar izvedmuitas maksājumiem neapliek:

a) produktus, kurus Kopienā iekrauj kuģos, kuri dodas jūrā, vai starptautiskos reisus apkalpojošās lidmašīnās pārtikas apgādes nolūkiem, ar nosacījumu, ka iesaistītais daudzums nepārsniedz patēriņam šajos kuģos vai lidmašīnās parasti nepieciešamo;

b) produktus dalībvalsts bruņotajiem spēkiem, kas izvietoti ārpus Kopienas muitas teritorijas;

c) sīkus nekomerciālus sūtījumus, ja viena sūtījuma apliekamā satura svars nepārsniedz trīs kilogramus; pārējie nosacījumi šīs atlaidespiemērošanai, izņemot attiecībā uz produktu vērtību, ir tādi paši, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 918/83 29. līdz 31. pantā;

d) preces, kas atrodas ceļotāju personiskajā bagāžā, ja apliekamā satura svars nepārsniedz trīs kilogramus katram ceļotājam; pārējie nosacījumi šā atbrīvojuma piemērošanai, izņemot attiecībā uz produktu vērtību, ir tādi paši, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 918/83 45. līdz 49. pantā;

[1] OV L 107, 22.4.1987., 1. lpp.
[2] OV L 132, 28.5.1988., 67. lpp.
[3] OV L 351, 14.12.1987., 1. lpp.
[4] OV L 105, 23.4.1983., 1. lpp.

e) produktus, uz ko attiecas viena no Padomes Regulas (EEK) Nr. 565/80 [1] 4. un 5. pantā paredzētajām procedūrām;

f) Regulas (EEK) Nr. 3665/87 42. panta 1. punktā minētās pārtikas piegādes, *mutatis mutandis* piemērojot minētā panta 2. punkta otrajā daļā, 3., 4., 5., 6. un 7. punktā noteiktos nosacījumus.

3. Lai piemērotu 2. punkta b) apakšpunktu, eksporta deklarācijas pieņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm jāuzrāda bruņoto spēku izdota apliecība, kura apliecina produktu galamērķi, attiecībā uz kuru iesniegta eksporta deklarācija, kā arī jāievēro nosacījums, ka tiek garantēta attiecīgo produktu nogādāšana galamērķī.

4. pants

1. Izņemot gadījumus, kad izvedmuitas maksājums noteikts iepriekš vai noteikts konkursa kārtībā, piemērojama tā maksājuma likme, kas ir spēkā dienā, kad muitas iestāde pieņem eksporta deklarāciju attiecībā uz produktiem, kas apliekami ar izvedmuitas maksājumiem. Kopš tā brīža produkti paliek muitas kontrolē līdz tam laikam, kamēr tie atstāj Kopienas muitas teritoriju.

Tomēr, izņemot nepārvaramas varas gadījumus,

— ja attiecīgie produkti atstāj Kopienas teritoriju vēlāk par 60 dienām kopš eksporta deklarācijas pieņemšanas dienas, vai

— ja 12 mēnešu laikā kopš eksporta deklarācijas pieņemšanas dienas nav sniegts apliecinājums par to, ka tie atstājuši Kopienas muitas teritoriju,

piemērojamā izvedmuitas maksājuma likme ir visaugstākā no likmēm, kas bijušas spēkā kopš eksporta deklarācijas pieņemšanas dienas līdz dienai, kad produkti atstājuši Kopienas muitas teritoriju; ja iepriekš noteiktā likme ir augstāka par augstāko piemērojamo likmi, piemēro pirmo.

Iepriekšējās panta daļas nolūkā minētajā laika posmā noteiktās eksporta kompensācijas neņem vērā.

Apliecinājumu par to, ka produkti atstājuši Kopienas muitas teritoriju, sniedz saskaņā ar tādu pašu procedūru, ko piemēro kompensācijai. Ja šo apliecinājumu nesniedz 12 mēnešu laikā kopš eksporta deklarācijas pieņemšanas dienas, par dienu, kad produkti atstājuši Kopienas muitas teritoriju, uzskata minētā laikposma pēdējo dienu.

2. Eksporta deklarācijas pieņemšanas diena ir operatīvais datums eksportējamā produkta daudzuma, būtības un īpašību noteikšanai.

3. Šā panta nolūkā augstākā izvedmuitas maksājuma likme ir izvedmuitas maksājuma summa,

— kas izteikta ECU,

— kas ir visaugstākā attiecīgajam produktam un galamērķim laika posmā, kurā likmes salīdzina.

4. Konkursa kārtībā noteikts izvedmuitas maksājums ir iepriekš noteikts maksājums.

5. pants

1. Izvedmuitas maksājumu iekasē tajā dalībvalstī, kurai pieder muitas iestāde, kas pieņem eksporta deklarāciju.

2. Ja izvedmuitas maksājums mainās atkarībā no galamērķa:

a) iekasē maksājumu, kas ir spēkā 4. panta 1. punktā minētajā eksporta deklarācijā norādītajam galamērķim un starpību starp šāda maksājuma summu un augstāko maksājumu, kas ir spēkā eksporta deklarācijas pieņemšanas dienā, sedz ar drošības naudu;

b) ja tiek sniegta šāda drošības nauda, eksportētājam, izņemot nepārvaramas varas gadījumus, 12 mēnešu laikā no pieņemšanas dienas jāsniedz apliecinājums par to, ka produkts ir importēts; apliecinājumu sniedz, kā tas paredzēts Regulas (EEK) Nr. 3665/87 18. pantā;

c) ja b) apakšpunktā minēto apliecinājumu noteiktajā laika posmā nesniedz, izņemot nepārvaramas varas gadījumus, uzskata, ka produkti sasnieguši to galamērķi, attiecībā uz kuru iekasējama augstākā maksājuma likme, un drošības naudu konfiscē un uzskata par izvedmuitas maksājumu;

d) ja b) apakšpunktā minēto apliecinājumu sniedz noteiktajā laika posmā, drošības naudu atdod atpakaļ atbilstoši produktu sasniegtajam galamērķim un proporcionāli daudzumiem, attiecībā uz kuriem apliecinājums ir sniegts; atpakaļ neatdoto summu uzskata par konfiscētu un to uzskata par izvedmuitas maksājumu;

e) ja eksportētājs b) apakšpunktā minētajā laika posmā sniedz apliecinājumu, ka produkts sasniedzis galamērķi, par kuru maksājums ir zemāks nekā iekasētais, starpību koriģē un iesniegto drošības naudu atdod atpakaļ;

f) drošības nauda ir vai nu skaidras naudas depozīts, vai nodrošinājums, ko sniegusi iestāde, kas atbilst eksporta deklarāciju pieņēmušās dalībvalsts noteiktajiem kritērijiem.

3. Ja nav panākta atbilstība 2. punkta b), c) un e) apakšpunktā minētajam laika posmam, lai gan eksportētājs ir centies iegūt apliecinājumu laikā, to pēc eksportētāja lūguma var pagarināt uz tādu laika posmu, ko eksportētājas dalībvalsts kompetentā iestāde uzskata par vajadzīgu, ņemot vērā attiecīgos apstākļus.

6. pants

Ja 4. panta 1. punkta ceturtajā daļā minēto apliecinājumu un/vai 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto apliecinājumu sniedz sešu mēnešu laikā pēc minētajos pantos noteiktā laika posma beigām, veicamā maksājama summa ir:

a) tas maksājums, kas būtu bijis jāiekasē, ja tiktu ievērots minētais laika posms;

b) pieskaitot 15 % no starpības starp iekasēto maksājumu un a) apakšpunktā minēto summu.

[1] OV L 62, 7.3.1980., 5. lpp.

7. pants

Kad eksporta deklarācija, kas iesniegta attiecībā uz 2. panta a) apakšpunktā minētajiem produktiem, ir pieņemta, uzskata, ka uz produktiem vairs neattiecas Līguma 9. panta 2. punkts, un tos pakļauj Kopienas tranzītam saskaņā ar 1. panta 2. punktu Padomes Regulā (EEK) Nr. 222/77 ([1]).

8. pants

1. Izvedmuitas maksājumam pakļautos produktus starp divām dalībvalstīm pārvieto saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1062/87 III sadaļu.

2. Nosūtītāja iestāde Regulas (EEK) Nr. 222/77 nozīmē veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka c) apakšpunktā minētais izvedmuitas maksājums tiek iekasēts,

a) ja iekšējā Kopienas tranzīta dokuments, kurā kā galamērķa iestāde norādīta dalībvalsts iestāde, neietver Regulas (EEK) Nr. 1062/87 (otrreizējā ievešana) 21. pantā minēto ierakstu, tādēļ ka uz attiecīgo produktu neattiecās izvedmuitas maksājums Kopienas iekšējā tranzīta deklarācijas apstiprināšanas brīdī; un

b) ja, atbilstīgi Nolīgumam starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) valstīm par kopīgiem tranzīta noteikumiem, šis produkts ir uzrādīts EBTA valsts iestādei; un

c) ja izvedmuitas maksājums kas ieviests pēc tam, kad tikusi autentificēta iekšējā Kopienas tranzīta deklarācija, bijis spēkā tajā dienā, kad produkts uzrādīts iestādei galamērķī.

3. Ja eksportētājs atbilstīgi kompetentās iestādes prasībām pierāda, ka preces atstājušas Kopienas muitas teritoriju brīdī, kad nav bijis piemērojams nekāds izvedmuitas maksājums vai bijis piemērojams izvedmuitas maksājums, kurš mazāks par 2. punktā minēto maksājumu, neiekasē nekādu maksājumu vai, attiecīgi, iekasē mazāko maksājumu.

4. Šī regulas vajadzībām EBTA valstis ir Austrija, Islande, Norvēģija, Somija, Šveice un Zviedrija.

9. pants

1. Drošības naudu attiecībā uz produktiem, ko pārvieto saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1062/77 24. un 25. pantu, iesniedz saskaņā ar minētā regulas 24. panta 2. punktu, lai nodrošinātu, ka maksājamais izvedmuitas maksājums tiek iekasēts, ja šie produkti neatgriežas Kopienas muitas teritorijā.

2. Tiklīdz dalībvalstī, no kuras produkti izvesti, tiek sniegts apliecinājums par to, ka tie atgriezušies Kopienas muitas teritorijā, nodrošinājumu atdod atpakaļ proporcionāli daudzumiem, attiecībā uz kuriem šis apliecinājums ir sniegts.

10. pants

Ja uz produktu attiecas kāda no Regulas (EEK) Nr. 1062/87 IV sadaļas I nodaļā paredzētajām vienkāršotajām procedūrām pārvešanai uz galamērķi vai nogādāšanai saņēmējam Kopienas muitas teritorijā, nosūtītāja iestāde var neatļaut pārvešanas līguma izmaiņas, kas ļautu izdarīt pārvešanu ārpus minētās muitas teritorijas, ja vien tā nav veikusi vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka maksājamais izvedmuitas maksājums ir iekasēts. Šādos gadījumos piemērojamā izvedmuitas maksājuma likme ir tā likme, kas ir spēkā dienā, kad iestāde izvešanas vietā pieņem deklarāciju par eksportu uz trešajām valstīm.

11. pants

1. Ja izvedmuitas maksājums ir spēkā un produkti tiek reeksportēti atbilstoši Padomes Regulas (EEK) Nr. 1430/79 ([2]) 6. panta 2. punkta otrajai daļai vai 11. panta 3. punkta otrajai daļai, iesniedz izvedmuitais maksājumam līdzvērtīgu drošības naudu.

2. Drošības naudu, kas minēta 1. punktā,

a) izmaksā atpakaļ, ja lēmums par importa maksājumu atlīdzināšanu vai atlaišanu ir pozitīvs;

b) patur un uzskata par izvedmuitas maksājumu, ja

— a) apakšpunktā minētais lēmums ir negatīvs, un

— 30 dienu laikā kopš maksāšanas paziņojuma izsniegšanas dienas izvedmuitas maksājums nav samaksāts.

12. pants

Laika posmos, kad noteiktam produktam piemērojamā maksājuma likme ir lielāka par nulli, pēc ieinteresētās puses lūguma, eksporta licences attiecībā uz šo produktu var anulēt un pieteikumus šādu licenču saņemšanai var paņemt atpakaļ, izņemot šādus gadījumus:

a) licencē norādīta kompensācijas summa, kas noteikta iepriekš vai konkursa kārtībā;

b) licence izsniegta, atsaucoties uz iesniegumu, kurš iesniegts dienā, kad maksājums bija piemērojams, ko nosaka saskaņā ar Komisijas Regulas (EEK) Nr. 3719/88 ([3]) 15. pantā noteikto procedūru;

c) pieteikums bijis attiecībā uz a) vai b) apakšpunkta aptvertu licenci.

Šādos gadījumos drošības naudu, kas saistīta ar licenci, atdod atpakaļ tūlīt.

13. pants

1. Ar šo tiek atcelta Regula (EEK) Nr. 645/75.

2. Atsauces uz saskaņā ar 1. punktu atcelto regulu tiek uzskatītas par atsaucēm uz šo regulu.

Atsauces uz anulētās regulas pantiem lasa saskaņā ar pielikumā esošo atbilstības tabulu.

14. pants

Šī regula stājas spēkā 1989. gada 1. aprīlī.

([1]) OV L 38, 9.2.1977., 1. lpp.

([2]) OV L 175, 12.7.1979., 1. lpp.

([3]) OV L 331, 2.12.1988., 1. lpp.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1989. gada 19. janvārī

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Ray MAC SHARRY

PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regulā (EEK) Nr. 645/75	**Šajā regulā**
1. pants	1. pants
2. panta 1. punkts	2. pants
2. panta 2. punkts	
2.a pants	11. pants
3. pants	3. pants
4. pants	4. pants
5. pants	5. pants
–	6. pants
–	7. pants
6. pants	8. panta 1. punkts
7. pants	9. pants
8. pants	10. pants
9. pants	–
10. pants	12. pants
11. pants	13. pants
12. pants	14. pants